Mîine, în categoria A

Cu cît ne apropiem de sfîrşitul actualului campionat al categoriei A, cu atît etapele devin mai interesante. Lupta pentru titlu şi eforturile pe care le fac echipele din coada clasamentului pentru a scăpa de zona periculoasă a „lanternei roşii", măresc miza jocurilor, le dau acel plus de atracţie care îndeamnă pe suporterii echipelor la discuţii, înainte şi după fiecare etapă.

Mîine, competitoarele la titlu — Dinamo şi Steaua — joacă acasă cu cele două formaţii bănăţene — U.T.A. şi Ştiinţa, în cuplaj pe stadionul „23 August", începînd de la ora 14.30. Militarii au un meci mai dificil, studenţii — exceptînd ultima lor apariţie în Capitală — reuşind la Bucureşti jocuri valoroase. Calculul hîrtiei avantajează pe dinamovişti, dar echipa lui Petschovski nu poate fi considerată dinainte învinsă aşa că şi această întîlnire intră în categoria celor atractive.

La Bacău, Oradea şi Iaşi, Rapid, Progresul şi Minerul vor avea de suportat asalturile echipelor gazdă, dornice să se prezinte cît mai bine în faţa spectatorilor proprii. În sfîrşit, la Cluj (Ştiinţa–Steagul roşu) şi Ploieşti (Petrolul–Farul), două meciuri între echipe „liniştite", premisă — sperăm — pentru fotbal de calitate.

De altfel, am fi bucuroşi să consemnăm luni dimineaţa că pe toate stadioanele amintite s-a jucat un fotbal curat, s-au marcat goluri multe, arbitrajele au fost fără cusur, iar suporterii... mulţumiţi.

Selecţionata Bucureşti — Dinamo Obor 2-0 (1-0)

Selecţionata Bucureşti a făcut, joi după-amiază, ultimul său joc de verificare, în compania echipei Dinamo Obor. Ca de obicei, selecţionabilii au „lăsat-o mai moale", iar partenerii de antrenament s-au ambiţionat şi pe parcursul celor 90 de minute am asistat la un joc echilibrat.

Cîteva observaţii cu privire la jocul selecţionatei: prezenţa lui Constantin în linia de atac „impresionează" prea mult pe colegii săi de linie care-l caută tot timpul şi prin aceasta se creează o uniformizare a acţiunilor, uşor de contracarat. Extrema dreaptă Kraus aleargă mult dar de puţine ori cu folos. Dintre cei doi centri întrebuinţaţi, Ene II a colorat mai mult jocul înaintării, acoperind o zonă mai mare de teren. Bun jocul apărării, cu excepţia unor intervenţii precipitate ale stoperului Motroc.

Eliminînd unele lipsuri, selecţionata Bucureşti poate alcătui o formaţie care să reprezinte onorabil fotbalul din capitala noastră în turneul pe care îl va susţine în Danemarca.

Reprobabil gestul lui Tătaru, din min. 65, care a dovedit lipsă de respect atît faţă de adversarul direct cît şi faţă de public. El a fost eliminat de pe teren de arbitrul T. Burtan.

În sfîrşit, cîteva cuvinte bune pentru dinamoviştii oboreni, care au arătat multe lucruri frumoase. Golurile au fost înscrise de Ion Ionescu şi Constantin.

Selecţionata Bucureşti: Eremia — Zavoda, Motroc, Cojocaru — Ştefan, Langa — Kraus, Constantin, Ionescu (Ene II), Georgescu (Floruţ), Tătaru.

Dinamo Obor: Florea — Zamfirescu, Szekely, Petrescu — Borcău, Stoenescu — Stanciu, Feodot, Georgescu, Nuţu, Panaitescu.

V. PĂUNESCU

În meciul Bucureşti—Dinamo Obor (2—0): Ene II pătrunde în careul dinamoviştilor

Foto: T. Roibu

Selecţionata Olimpică—Flamengo Rio de Janeiro 2-1 (1-1)

(Urmare din pag. 1)

întîlniri. Ele permit verificarea jucătorilor, stadiul lor de pregătire, îmbogăţirea bagajului lor de cunoştinţe, mai ales că-i pun pe selecţionabili faţă în faţă cu echipe cu stiluri de joc diferite, care le ridică mereu alte şi alte probleme. În plus, pentru că nimeni nu poate „ghici" din capul locului acea „formulă ideală" de echipă, o asemenea suită de meciuri internaţionale — ca cea în care s-a angajat reprezentativa noastră — contribuie efectiv la descoperirea punctelor în care trebuie făcute retuşuri, la cristalizarea „unsprezecelui" de bază. Privind astfel meciul cu Flamengo, socotim că el a dat bune rezultate, mai ales pentru că ne-a edificat asupra şanselor de reuşită (în speţă, de nereuşită !) ale formulei cu Petru Emil şi Crişan interi, punîndu-ne în faţă — în acelaşi timp — şi întrebarea dacă Manolache, care părea fără contracandidat, este un îndreptăţit senator de drept... Credem, în schimb, că verificarea în compania fotbaliştilor brazilieni, i-a putut convinge pe selecţioneri că acum, cînd a mai rămas destul de puţin pînă la jocurile cu R.D.G., Polonia şi Danemarca, nu mai este cazul să se mai „umble" pe la compartimentul apărării şi că aripa dreaptă Varga-Pîrcălab este singura şi cea mai bună pe care o putem prezenta la ora actuală într-o confruntare internaţională.

Să intrăm puţin în detalii. Datcu n-a fost prea mult solicitat de atacanţii lui Flamengo dar a avut cîteva intervenţii care i-au dovedit capacitatea de a îmbrăca tricoul echipei reprezentative, mai ales că atît la club cît şi în jocul cu Jelezniciar a apărat bine. Popa a jucat la nivelul bun pe care l-a atins în acest sezon, ca şi Nunweiller III care este pilonul apărării. Ivan a făcut faţă celui mai bun jucător al lui Flamengo, rapidul şi excelentul tehnician Espanhol. Cei doi halfi, Jenei şi Koszka, s-au încadrat foarte bine în repriza a doua în jocul recomandat. Jenei a participat cu succes la acţiunile ofensive (întîrzie însă uneori jocul, făcînd prea multe mişcări pentru a intra în posesia şi a stăpîni balonul) iar Koszka a făcut un joc complet (de subliniat excelenta colaborare a lui cu Nunweiller) pentru care a întrunit bune aprecieri. El a scăzut însă în ultima parte a jocului. Atacul nostru a fost, în prima repriză, punctul nevralgic al echipei. Şi aceasta pentru că „motoarele" sale, interii, erau alimentate cu... benzină de mijlocaşi! Nici Petru, nici Crişan, cu toate calităţile lor de necontestat, n-au putut coordona acţiunile compartimentului ofensiv, n-au putut da jocului echipei consistenţa, cursivitatea, spectaculozitatea pe care au imprimat-o cei doi interi „de meserie" Varga şi Raksi. Foarte bine a jucat joi mai ales Varga care şi-a cîştigat meritate aplauze din partea publicului şi admiraţia tuturor conducătorilor echipei braziliene, pentru fineţea execuţiilor sale tehnice, ingeniozitate şi joc creator. Aripa Varga—Pîrcălab a făcut, în repriza a doua, tot jocul înaintării. Ce lucruri bune pot face aceşti doi băieţi, atît de înzestraţi, atunci cînd joacă serios, cînd muncesc pe teren, cînd vor să joace pentru echipă!... Manolache a luptat mult dar nu totdeauna cu folos, Raksi — fără să strălucească — a adus totuşi înaintării un substanţial aport în repriza a doua iar Haidu şi-a confirmat calităţile, pe care şi le-ar etala mai mult dacă ar avea un plus de curaj şi n-ar aştepta doar să fie lansat.

Prima repriză, aşa cum spuneam şi mai sus, nu ne-a încîntat. Formaţia noastră a început slab şi Flamengo a avut cîtva timp iniţiativa. Deşi nu leagă jocul, atacul nostru are ocazia să înscrie dar Petru (min. 8) şi Manolache (min. 22) ratează. Brazilienii înscriu în min. 33, prin Espanhol, care a pătruns pînă în „careul mic" şi a şutat puternic „la păianjen". Introducerea lui Varga (min. 39) îşi arată roadele la numai trei minute mai tîrziu. Interul dreapta al echipei noastre trimite o pasă precisă în adîncime lui Manolache şi acesta înscrie. Oaspeţii reclamă ofsaid dar arbitrul rămîne la decizia sa. Repriza secundă aparţine echipei romîne. Datcu, care pînă acum nu fusese pus la încercare, intervine salvator la un şut bombă al lui Paulinho (min. 53). În min. 60 Raksi trage peste poarta părăsită de Waldomiro iar în min. 65 asistăm la o fază de o rară spectaculozitate: Varga şi Pîrcălab joacă abil balonul pe partea dreaptă, atrăgînd spre ei mai mulţi apărători adverşi; mingea rămîne pînă la urmă la Varga şi atunci cînd se părea că îl va lansa totuşi pe Pîrcălab, el „întoarce jocul" pe aripa stîngă, trimiţînd mingea lui Haidu; un şut din voleu sub bară şi... 2—1! După 3 minute, o fază la fel de spectaculoasă: combinaţie Varga—Pîrcălab, centrare şi „cap" din plonjon al lui Raksi, puţin pe lîngă bară. Păcat că n-a fost gol... În minutele: 71 (cînd nu intervine nimeni la o centrare a lui Pîrcălab), 78 (cînd Pîrcălab ratează la o centrare a lui Haidu), 85 (cînd Varga reia din voleu, în cădere, o centrare a lui Haidu şi mingea trece razant cu bara transversală) şi 88 (Pîrcălab şutează de aproape dar Waldomiro respinge), selecţionata noastră olimpică pierde bune posibilităţi de a realiza un scor mai mare, pe care — după aspectul reprizei secunde şi mai ales al ultimelor 20—25 de minute — l-ar fi meritat.

Jocul bun al echipei noastre în repriza a doua i-a bucurat pe iubitorii fotbalului. El a dovedit că jucătorii noştri au posibilităţi reale, a căror punere în valoare depinde numai de ei, de seriozitatea şi perseverenţa lor. Mulţi spectatori spuneau ieri, mai în glumă, mai în serios, că: „avem şi noi brazilienii noştri!"... Să sperăm că fotbaliştii noştri vor face ca fazele atît de frumoase realizate de ei în repriza a doua a meciului cu Flamengo să nu rămînă doar nişte frumoase amintiri...

Arbitrul Andrei Rădulescu a condus formaţiile:

LOTUL OLIMPIC: Datcu — Popa, Nunweiller III, Ivan — Jenei, Koszka — Pîrcălab, Petru (min. 39 Varga), Manolache, Crişan (Raksi), Haidu.

FLAMENGO: Waldomiro — Murilo, Luiz Carlos, Raul — Carlinhos (Nelson, Wanderley), Jordan — Espanhol (Joel), Nelsinho, Paulinho, Foguete (Espanhol), Osvaldo.

Pe urmele unor scrisori despre fotbalul din regiunea Oltenia

Oltenii sînt mari iubitori ai jocului cu balonul rotund. Visul lor de totdeauna a fost să aibă o echipă în prima categorie a ţării, cu jucători de-ai lor, descoperiţi pe meleagurile cuprinse între Olt, Dunăre, Cerna şi ramura apuseană a Carpaţilor Meridionali. Intr-un timp, ei au avut trei echipe în „B" (două din Craiova şi una din Tr Severin), dar cînd toată lumea spera la „ceva" au retrogradat toate trei în campionatul categoriei C. Cu vreo doi ani în urmă, formaţia Ştiinţa Craiova a „zgîndărit" din nou pasiunea oltenilor: a condus o jumătate de campionat plutonul echipelor de categorie secundă (în seria a II-a), dar la finiş n-a rezistat... „N-avem elemente capabile, au conchis sentenţios tehnicienii din regiune, acesta-i adevărul..."

★

Zilele trecute, dînd curs unor sesizări ale iubitorilor de fotbal din Tg. Jiu şi Caracal, am intrat ceva mai adînc în realităţile fotbalului din regiunea Oltenia. Am făcut deplasarea în scopul de a verifica, la faţa locului, informările primite de la cititori, privind unele „scăpări din vedere" ale comisiei regionale de specialitate şi fără să vrem am pătruns în esenţa lucrurilor.

„Scăpările din vedere" erau: programarea defectuoasă (se pare intenţionat) a meciului Unirea Caracal — Pandurii Tg. Jiu, transferarea neregulamentară a jucătorului Ioan Rizu. Şi una şi alta creaseră animozităţi şi suspiciuni (după cum s-a văzut întemeiate) între echipele care aspiră la promovarea în categoria C. „O jumătate de competiţie — turul — lucrurile au mers cum au mers în campionatul regiunii Oltenia. Apoi, cînd s-a aflat, cu precizie, cine are dreptul să promoveze în categoria C *(n.n.: primele două clasate)* „încurcăturile" s-au ţinut lanţ, în scopul de a sălta formaţia craioveană, Electroputere, măcar pe locul secund" — *se spune în cele două scrisori.*

„Dacă se continuă cu asemenea practici — *suna alt pasaj* — tovarăşii care conduc treburile fotbalului în regiunea Oltenia nu mai merită încrederea ce le-a fost acordată..."

Cînd am sosit în Craiova, tovarăşul Smarandache Trotea care conducea... singur şi treburile fotbalului în regiunea Oltenia, nu mai era. Fusese desărcinat din funcţia de preşedinte al consiliului regional. După cum am aflat mai tîrziu „cazul Ioan Rizu" (jucător transferat împotriva regulamentului în perioada dintre tur şi retur, la aceeaşi categorie şi în pofida faptului că el fusese suspendat pe 6 luni de comisia regională) ajunsese... un „caz", numai din vina biroului consiliului regional UCFS, care se confunda atunci cu persoana tov. Trotea.

Dar să lăsăm la o parte „cazul Rizu", ca şi celelalte iregularităţi „neînsemnate" şi să pătrundem ceva mai adînc în realităţile fotbalului din regiunea Oltenia. Vom constata că acelaşi tov. Trotea, alfa şi omega în „rezolvarea" tuturor problemelor, a aprobat unor echipe săteşti, aflate la distanţă mare de oraşul Craiova, să folosească o serie de jucători, studenţi, la cursurile de zi ale Institutului de agronomie. Urmările acestei măsuri? a) s-au adus prejudicii procesului de instruire a viitoarelor cadre de ingineri agronomi; b) o parte din tineretul sătesc, dornic să practice fotbalul, a fost îndepărtat de la activitatea competiţională; c) s-au cheltuit importante sume de bani pentru transportul, casa şi masa fotbaliştilor.

Aşa s-a ajuns, de pildă, ca asociaţia sportivă Progresul din Filiaşi să cheltuiască ilegal, peste 40 000 lei, chipurile pentru... cauza fotbalului. Tot din lipsa de control a biroului consiliului regional UCFS şi a comisiei regionale de fotbal s-a ignorat complet activitatea formaţiilor de juniori. Prin nesancţionarea echipelor care nu au prezentat şi garniturile de juniori (Progresul Băileşti, Progresul Filiaşi, Dunărea Tr. Severin) *s-a încălcat regulamentul de desfăşurare a campionatului regional. Şi, această condamnabilă nepăsare faţă de importanta problemă a creşterii tinerelor elemente, a angrenării lor intr-o activitate competiţională organizată, se reflectă cît se poate de bine în activitatea asociaţiei sportive Metalul Tr. Severin. Promovată anul trecut în campionatul categoriei B. echipa severineană, lipsită de o pepinieră puternică de juniori, a făcut apel la o serie de jucători din afară (foarte mulţi lipsiţi de valoare) ceea ce n-o împiedică să ocupe... ultimul loc.*

★

Iată dar suficiente exemple care arată că în activitatea fotbalistică din regiunea Oltenia lucrurile n-au mers cum trebuia. Am avut, fireşte, de-a face cu o imixtiune a fostului preşedinte în treburile comisiei regionale, dar aceasta nu scuză toate lipsurile manifestate în fotbalul din regiunea Oltenia. De curînd, consiliul regional UCFS Oltenia are un nou preşedinte, tov. Brînduşe Augustin. Sperăm că în activitatea comisiei regionale de fotbal se va produce cotitura atît de dorită, ale cărei roade să împlinească, în timp, şi visul iubitorilor de fotbal din regiunea Oltenia: o echipă în campionatul categoriei A.

G. NICOLAESCU

DISCUŢII PE TEMA

„Cum jucăm împotriva apărărilor aglomerate"

Articolul „Cum jucăm împotriva apărărilor supraaglomerate" a stîrnit un firesc interes în rîndul antrenorilor noştri de fotbal.

Dăm mai jos cîteva scurte păreri în această problemă ale antrenorilor V. Mărdărescu şi C. Voroncovschi:

V. MĂRDĂRESCU
(DINAMO BACĂU)

Un joc bazat pe o apărare exagerată nu serveşte cu nimic la îmbunătăţirea fotbalului nostru. Cu un astfel de joc — din cînd în cînd — echipele realizează cîte un meci nul în deplasare, foarte rar victorie.

În general, este un lucru cunoscut că pentru a dezaglomera cît de cît zona din faţa porţii este nevoie de un joc accentuat pe aripi *şi de* mutarea acţiunilor de finalizare pe partea opusă fazei de atac. *Dar din lipsă de cunoştinţe tehnice şi tactice ale multor înaintaşi (şi în special ale jucătorilor care îndeplinesc rolul de coordonator) aceste acţiuni de atac se desfăşoară cu întîrziere sau de loc.*

Pentru ca jucătorii să aibă cunoştinţe tehnice şi tactice corespunzătoare acestui mod de a juca trebuie multă muncă din partea sportivilor şi... mai multă înţelegere din partea unor conducători de cluburi pentru care cele două puncte reprezintă totul.

C. VORONCOVSCHI
(CRIŞANA ORADEA)

Experienţa de pînă acum ne arată că în deplasare marea majoritate a echipelor noastre pun un accent exagerat pe jocul de apărare. Chiar şi formaţii fruntaşe ale fotbalului nostru ca Dinamo Bucureşti, Steaua, Rapid etc. recurg la joc „economic", bazat mai mult pe contraatacuri. Echipele care aplică această tactică, subordonată rezultatului favorabil în detrimentul calităţii, nu au nici o justificare. Altele ca Crişana, Minerul, U.T.A. etc. au oarecare circumstanţe atenuante deoarece nu au jucători valoroşi şi de frica ultimelor locuri din clasament li se creează o psihoză greşită, se apără cu orice preţ.

Pentru echipe cu un potenţial tehnic scăzut jocul împotriva apărărilor aglomerate prezintă multe greutăţi. Să luăm de exemplu Crişana. Echipa noastră nu s-a obişnuit încă cu jocul pe aripi, nu are jucători cu un bogat bagaj tehnic care să ştie să dribleze cînd trebuie, să atragă asupra lor 2—3 adversari în timpul atacului.

Echipa noastră a pierdut puncte preţioase fiindcă nu a găsit cele mai bune mijloace de a străpunge apărările „beton". De exemplu în meciul cu C.S.M.S. Iaşi (0—0) disputat la Oradea nu am reuşit să găsim modalitatea de a încheia cu şut nici măcar în proporţie de 20% numeroasele atacuri, datorită superiorităţii numerice a apărării echipei oaspe.

Am ajuns la concluzia că pentru a juca cu efect pozitiv împotriva echipelor care se apără supranumeric este nevoie în primul rînd de formarea unor jucători cu un bun joc individual, subordonat însă interesului colectiv. *Aceştia trebuie să fie pregătiţi ireproşabil din punct de vedere tehnic (dribling, precizie în pase şi şuturi, preluări în mişcare etc. etc.), să aibă o orientare tactică corespunzătoare situaţiei de joc.*